Ч. 279. Четвер 3 січня 1907 (21 грудня 1906). Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма парляментарних робіт. — Партийні рухи в палаті панів. — Банфі против партиї независимости. — Др. Векерле про положене на Угорщині. — Справа марокканьска. — Конституция Трансвалю.

Дня 9. січня, як лиш збере ся посольска палата, предсїдателї клюбів відбудуть конференцию в цїли уложеня програми праць до кінця січня 1907. Передусім в дорозї наглого внесеня має бути ухвалений закон о чистотї виборів і о „numerus clausus“. Всї виборчі закони одержать рівночасно санкцию. З католицкої сторони піднесено енерґічно жадане, щоби сейчас по ухваленю згаданих виборчих законів прийшов на дневний порядок закон о конґруї.

В палатї панів настав великий рух партийний і як доносять з добре поінформованого жерела, заносить ся на великі роздори головно в вірноконституцийній партиї і в партиї середній. Кажуть, що богато членів з середної партиї готово приступити до партиї правицї, котра під енерґічним проводом ґр. Франца Туна поступає сьвідомо до цїли і скріпляє ся щораз більше. В партиї середній, кажуть, знаходить ся богато визначних членів, котрі по уступленю з президиї кн. Шенбурґа не хотять дати ся просто відкомандувати під новий провід, під президию, на чолї котрої, як кажуть має стати бувший президент мінїстрів бар. Ґавч. У вірноконституцийній партиї настав знов розмежи еї членами. І в сїй партиї зложив кн. Аверсперґ президию а часть еї репрезентована високою аристократиєю готова виступити, скоро би в президиї не заняв становище відповідний еї чоловік.

Бар. Дезидерий Банффі виголосив онногди перед своїми виборцями в Сеґединї посольский звіт а в сїй бесїдї виступив дуже остро против партиї независимости. Він сказав, що радо привитав переходяче правительство, бо в проґрамі того правительства есть богато такого, до чого й він стремить. Однак доси не видко заповідженої дїяльности правительства. Нїчо не вказує на то, щоби правительство займало ся поважно реформою виборчою справою господарскої самостійности краю. Отже або нема щирости, або переходовий характер правительства є лиш видумкою. Се суперечить інтересам краю, що партия независимости, котра має абсолютну більшість, не обняла самостійно проводу. Коалиция не має нїякого значіня, від коли партия независимости сама про себе має більшість. В тій справі були уже сумнїви тодї, як Франц Кошут дня 20 лютого на засїданю орґанїзацийного комітету підчеркнув будучу абсолютну більшість сторонництва независимости. Се сторонництво повинно було обняти провідну ролю, скоро по виборах розпоряджало дїйстно значною більшостию. Колиж сторонництво не зробило сего, бесїдник в отвертім письмі з дня 5 марта до Франца Кошута зголосив свое виступлене з комітету. Инакше бесїдник не міг поступити, бо є пересьвідчений, що сторонництва опираючі ся на всяких правнодержавних основах не можуть розвинути хосенної дїяльности. Ситуация вимагає за всяку цїну вияснення. Не треба затаювати питаня, чого іменно хоче коалїция? Прецїнь є партия, що розпоряджає більшостию, отже спосібна до правлїня. Длячого ся партия лучить ся з иншими партиями? По думцї бесїдника тому она се робить, що получивши ся з меншими сторонництвами, стоячими на основах з р. 1867 хоче під їх фірмою управляти полїтику з р. 1867. В сім видить бесїдник недостачу щирости, маневроване кличами, о котрих здїйстненю нїхто і не думає.

При нагодї желань зі сторони віднорučників коалїцийних сторонництв на Угорщинї вказав президент угорских мінїстрів др. Векерле на трудности, які має правительство до побореня і впевняв що в працї для народного розвитку Угорщини не прийде до нїякого застою. Правительство не змінить свого станови-

ПАННА.

(З нїмецкого — Роберта Гельвіґа).

(Конець).

Він знов почав бавити ся палицею і глядів перед себе; по кількох хвилях почав говорити півголосом:

— Прошу вас, пані, ми вже не молоді люди, нї я нї ви і я не кину ся на колїна і не буду говорити о любови. Але задля того, що ви для мене зробили, для моїх осиротїлих дїтий і для мого дому — я вас люблю. Люблю вас любовию, яка могла би зробити щасливим і вас і мене. І нїчого, Анґеліко, не змінилось би, колиб ви схотїли стати моєю женою.

Скінчив і ждав з мужеским спокоєм еї відповіди.

Она же, хоч вже від кількох місяцїв чогось подібного надїяла ся, зблїдла.

Вкінци відозвала ся силуючи ся на спокій:

— Вже нераз говорили менї мужчини про любов, ще тодї коли я була молода і называла ся богатою. Але нїколи не утїшило мене то і не тронуло так як нинї. Очевидно, пане Миллер, чим ви для мене то хиба вже давно самі найлїпше знаєте і я з тим не укривала ся: найлїпшим, найвірнїйшим, найбільше печаливим приятелем і оборонцем. Дякую вам за ваші любі, щирі і честні слова. Але отвертість за отвертість. Знаю то не від нинї, бо я надїяла ся від довшого часу вашого предложеня, і вже наперед над тим роздумала, що маю вам відповісти. Але я не хотїла би вас обидити, мій любий, дорогий друже. Тому лишіть менї трохи часу.

Він аж кинув ся.

— Ну — і —?

— Я гадаю, як ви самі роздумавши згодите ся, що наше подружє неможливе.

— Не — — можливе? А то чому — прошу вас?

— З многих причин. Ви очивидно знов подумаєте, що з мене промавляє аристократка. На те я навіть не відповідаю, бо правдиве шляхоцтво, правдиву благородність чоловіка, що полягає на працї і виповнюваню обовязків, пізнала я доперва у вашім домі. Суть инші річи, котрі мусять для нас становити непоборимі перепони.

— Мусять? — крикнув він. — А я їх не бачу! Мнимі перепони я без труду поборю!

— Але я нї, друже — відповіла она. — Правдиво честний чоловік повинен іменно о те питати, а коли би ті перепони були лиш менші, як ви сказали, то все таки в нашій души они суть і вимагають свого права. Коли їх не послухаємо, то покриємо їх нашою волею, але нїколи не позбудемо ся чувства невдоволеня, яке они викликують в нас.

— Ваша фільософія для мене за висока — відповів з невдоволенем. — Я еї не розумію!

— Ви, друже, дуже добре мене розумієте, лише не хочете. Але наші дїла повинні все годити ся з нашими думками. Я знищила би мій душевний спокій коли би хотїла вам нинї відповісти „так“, як ви того вимагаєте.

— Дякую вам — сказав з огірченем.

— Чей же ви тим обидили ся? — скрикнула живо, почервонївши на лици. — Чиж я не сказала лише що перед хвилею, чим ви для мене, як високо вас поважаю і яка я вам вдячна за вашу опіку?

— Простіть! — попросив тихо і знов усїв. — Чи скажете менї причини, за які ви так енерґічно борете ся? Але насамперед відповідьте менї на одно питане і чи любите другого?

— Я? — Дрожачий усьміх перебіг по еї лици. — В моїх лїтах? Нї! Я й давнїйше, там в сьвітї, не стрітила нїкого, хто вартував би такого сильного чувства. Звідси — і она майже весело розсьміяла ся — не грозить нїяка небезпечність. Перепон треба глядати де инде. І я вкажу вам на них, коли хочете. Насамперед говорить тут з мене уперте побоюване, що менї заплатять за щось, що я лише добровільно, сама з себе і без нїякої побідної гадки зробила і буду робити.

Поглянув на неї мовчки, немов би не зрозумів еї.

— Заплатили! — скрикнув вкінци з гнївом. — Заплатили! Алеж, Анґеліко!

— Чиж ви не сказали перед тим самі: „задля того, що ви зробили для мене і для моїх дїтий — люблю вас?“ Отже задля того —

— То значить крутити і вертїти — але я так не гадав!

Она поклала руку на его рамя.

— Нї — відповіла спокійно. — Очивидно що ви так не гадали, я знаю о тім. Але все таки: ви нїчого не чуєте. Головним товчком

ща в переговорах з Австриєю ні що до контингенту рекрута ні що до господарского питаня. В предложеню о контингенті рекрута буде жадати незміненого контингенту, як в році минувшім. Правительство поступає уміренo і осторожно, не числячи на прихильність широких кругів. Вкінци заявив президент міністрів рішучо, що може вже на найблизшій осінній сесиї парляменту предложить правительство закон о виборчій реформі на засаді загального права голосованя. Тої реформи правительство не спустить вже з дневного порядку, а в еї переведеню, як міністер надіє ся, коаліційні сторонництва підопруть змаганя правительства.

В торжественнім акті предложеня оригінального документу о конференциї в Альгесірас, який відбув ся вчера в Мадриді, взяли участь представителі всїх держав. Відтак відбув ся бенкет, на котрім президент міністрів підніс тоаст в честь пануючих і начальників держав, котрих заступники були присутні та в честь памяти покійного кн. Альмодовара, предсідателя марокканьскої конференциї. Амбасадор німецкий кн. Радовіц пив на здоровле іспаньскої пари королівскої і на поводжене іспаньского народа. Король підписав декрет, надаючий матери кн. Альмодовара титул княжної Альгесірас.

Англійске правительство предложило парляментови проект о конституциї для Трансвалю і Оранії. Оба ті краї мають одержати власні правительства, походячі з власних парляментів о двох палатах, а губернатори, як і в инших автономічних кольоніях англійских, будуть лише заступниками короля до санкционованя ухвалених законів. — Виборцями до посольскої палати будуть всї мужчини, що в виборчім окрузї жиють що найменше пів року. Посли будуть діставати диети, хоч в англійскім парляментї їх нема, а то з огляду на убожество мешканців Трансвалю. Урядовим язиком парляменту і всїх урядів буде язик бурский, а англійскому языкови буде запевнена всюди рівноправність. Посольска палата буде рішати о всїх краєвих справах самостійно, але з застереженєм, що не позволить на жадну форму невільництва і не позволить спроваджувати хіньских робітників за контрактами подібними до актів купна, а істнуючих таких актів не позволить продовжувати. — Висша палата зложена з визначних місцевих горожан, покликаних королем, буде мати право трикратного вета против всїх реформаторских ухвал посольскої палати. Ухвала, котра в палаті послів перейшла четвертий раз, мусить одержати санкцию. Ухвали в фінансових і адміністративних справах будуть, на случай суперечности між обома палатами, полагоджувані на їх спільних засіданях.

Н о в и н к и.

Львів, дня 2-го січня 1907.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував секретаря скарбового Йос. Бялкевича, концепіста міністерияльного Конст. Бавха і комісаря скарбового Брун. Буяка віцесекретарями міністерияльними в міністерстві скарбу.

— **Ц. к. рада шкільна** затвердила вибір о. Альб. Мізери на духовного члена лат. обр. до окр. ради шкільної в Богородчанах, Івана Лісовского управителя 5-кл. школи в Комарні на представителя учительского званя до окр. ради шк. в Рудках і Оск. Шнеля на місто-предсїдателя окр. ради шк. в Золочеві; іменувала в народних школах: Мар. Хруслиньского директором муж. 3 кл. шк. виділової в Сокали, Льонг. Пижа учит. 6-кл. муж. школи в Буску, Андр. Путьку учит. і Юлію Піхлївну учит. 4-кл. школи в Хлопах; управителями 2 кл. шкіл: Стан. Боратиньского в Городку і Володисл. Сиґнарского в Посаді ольхівскій; учителями (-льками) 2 кл. шк.: Анну Боратиньску в Городку, Єлис. Пяновску в Посаді ольх., Ядв. Бандрівску в Петровичах; учителями (-льками) 1-кл. шкіл: Григ. Пилипчака в Бинчаревій, Вас. Кульматицкого в Брунарах виж., Ів. Пісса в Угерцях незаб., Стан. Ковбасу в Буянові.

— **Краєва торговля на Буковині.** Черновецка „Буковина“ пише: Наша домашна індустрия видає досить богато продуктів, але задля браку відповідного посередництва збуває ся їх по мінімальних цїнах, або взагалї не виносить ся їх на торг. Коли зважити, що в нас є вже школи промислові, як: кошикарска в Сторожинци, жировницка в Вижници, ткацка і столярска в Чернівцях та школа для деревляних виробів у Кімполюнзї, а до сего вчислити треба ще велике число приватних осіб, що займають ся ткацтвом і т. д., то пізнаємо, що наш краєвий промисл міг би піднести ся до високої степени, коли б продуцентам пішло ся на руку. Краєвий видїл рішив незабаром заснувати краєву торговлю з постійною виставою краєвих виробів. В торговли буде ся брати всякі вироби в комiс (за малим опустом, призначеним на частне покрите видатків адміністрацийних) і частину вартости продуктів буде виплачувати ся продуцентам на перед, так, що краєві вироби знескають скорший збуток і ширше розповсюдненє, а тим піддержить ся і краєвий промисл. Близших інформаций можна засягнути в краєвій палатї в бюрі краєвого концепіста Кешмана, де приймає ся і всякі зголошеня.

— **Дрібні вісти.** З нинїшним днем (2 січня) привернено рух особовий на шляхах Львів-Ряшів і Львів-Підволочиска без обмеженя. — Студент фільософії и. М. замешкалий при ул. Домініканьскій ч. 5, згубив в понеділок вечером портфель з сумою 1600 кор. Крім того були в портфелю сьвідоцтва шкільні і льос льотериї Сокола. Хто би знайшов і вернув, дістане 200 кор. нагороди. — П. Белля Геллерова, мешкаюча при ул. Зиморовича ч. 7 згубила золоту брошку з опалем, брилянтиками і смарагдами вартости 160 кор., а адвокатова п. Фельдова згубила на площи капітульній бранзлетку вартости 50 корон. — Візник дорожкарский Йосиф Марціняк знайшов вчера дві рушниці у футералї, на одній з котрих була адреса: Володимир Височаньский. Рушниці можна відобрати на поліциї. — Наглою смертию помер вчера вечером двайцять-кількалїтний швець Кароль Локоч, замешкалий при ул. Домініканьскій ч. 5. Вертаючи до свого помешканя впав на сходах ражений апоплексиєю і помер до кількох хвиль. — Комісар дирекциї скарбу п. Леопольд Г. впав вчера на совганці так нещасливо, що зломив ногу. Стация ратункова подала єму першу поміч і відвезла відтак до его помешканя.

— **В справі зелїзничої катастрофи у Львові.** Перед двома тиждями лучила ся недалеко львівского двірця зелїзнича катастрофа; два поїзди наїхали на себе і кільканайцять осіб з подорожних і зелїзничої служби потерпіли ушкодженя. Вину катастрофи складано на машиністів обох поїздів,

вашого подружа єсть лиш то, що можете з мене користати. Того вам навіть не беру за зле, а впрочім в моім віцї не лицює менї навіть мати якісь вибагливі бажаня. Остаточно то єсть причина, яку я, коли би она була одинокою, уміла би побороти. Але друга вже гірша. Я не могла би стерпіти, коли би знала, що ви сидите дома там на горі і думаєте о вашім давнім утраченім щастю.

Він тихо засьміяв ся.

— Заздрістна о небіжку? Анґеліко, ваші причини лише удані! Я вже не сумував би.

— Любий друже, я не хотїла би, аби ви мене зле зрозуміли. Ви називаєте то заздростию? Бачите, я знаю з ваших власних уст, що ви оженили ся з вашою небіжкою жінкою з любови — отже задля неї самої! Колись належало то до моїх найкрасших мрій, аби зі мною хтось оженив ся лише задля мене. Я мусїла би вічно думати: з тамтою оженив ся задля неї. А то було би прикро і для мене і для вас. Кажете, що більше не сиділи би вечерами перед єї образом! Ви так робили би. Она чейже була хороша, лагідна, добра і того що ви в ній утратили, не винагородить вам нїчо на сім сьвіті.

— Анґеліко!

— Я то чую і чую именно з радостию, що на сьвітї є любов, яка сягає поза гріб. Хороніть ту любов, друже, то приносить вам лиш честь.

— Можна о тім забути.

— Можна забути? — Ви не сьміете забути! Чейже память на матїр ваших дїтий то найлїпше, що ви маєте — тисяч раз чистїйше і ідеальнїйше як того трохи маєтку, до якого хочете дійти.

— З вас дивна людина, Анґеліко, а у вашій щирости ви для мене дорожші як коли небудь перед тим. Але простїть, менї здаєть ся, що ви перечислили ся. Задля зиску я з вами не хочу женити ся, а попри память на Олену я міг би з вами дуже вигідно жити.

Але она лиш похитала головою.

Коли побачив, що той спосіб нічого не вдіє, вхопив ся послїдного средства, яке умисно задержав собі доси.

— Коли мої дїти за мною не попросять — сказав поволи — то я дістану хиба правдивого гарбуза.

Мов зелектризована обернула ся до него.

— Саме задля дїтий наше подруже неможливе!

— Анґеліко! Алеж то сьмішно.

— Нї, именно дїти суть найбільшою перепоною в цїлій тїй справі.

— Дїти перепоною? Они, котрими ви від пятьох лїт так щиро опікуєте ся, виховуєте їх як рідна мати, котрі так дуже вас люблять? — Чиж міг би я дати тим моїм дїтям лїпшу матїр як саме ви?

— Гадаєте? Ну, про молодші не говорю; они ще привикли би до тої зміни, але старші — нїколи!

— Хотів би я то бачите — моя вітцівска повага...

— О, тим ви би нїчого не зробили. Нї, я не хочу вносити нїякого роздору в ті молоді душі; вас они би мовчки слухали, мене ненавиділи би. Нї, нї — я ті дїти вже за дуже полюбила.

— Вас ненавидїти! Алеж, Анґеліко, дїти залюблені в вас...

— Тепер так. Але яко матїр старші нїколи би мене не узнали. Атже я знаю дїти. Не легко було придбати їх довірє. А тепер то менї так удало ся. Чиж маю сама знищити то, що придбала терпеливостию і трудом? На то я нїколи не згоджу ся!

Він замовк; правою рукою заслонив очи а его груди важко підносили ся.

— Скажіть менї щиро, чи не правду кажу? — просила лагідно.

— Ви могли би нас зробити так щасливими — сказав придавленим голосом.

Она то підхопила.

— Абож ми тепер не щасливі? — відозвала ся тепло. — О много щасливїйші, як коли би вам удало ся побороти мої перепони. Ми так хорошо можемо разом дїлати — і для дїтий і для громади. Знайте, що для мене останете найдорожшим чоловіком на сьвітї і що в осени мого житя упав для мене весняний привіт, який окрасить менї наближаючу ся зиму. Чей же так буде добре — нї?

Він опустив руку; в его очах стояли сльози.

— А не підете від нас? — спитав дрожачим голосом.

— Я? — І она засьміяла ся весело. — Нї, друже. Я не відійду, мене й силою не виженете. Атже у мене тепер буде ще більше роботи: до пятьох дїтий прибула ще шеста. Велика, уперта, котру звести на розумну дорогу буде для мене найтяжшою роботою.

Він крізь вогкі очи усьміхнув ся.

— Колись — говорила она дальше поважно і лагідно — та велика дитина зрозуміє мене і признасть, що я не помилила ся.

котрі мали переїхати сигнал, котрий вказував, що їзда заборонена. Тих машиністів навіть покарано, придїлюючи їх з поїздів особових до тягарових. Тепер ту кару знесено, бо показало ся, що провинив ся тут лиш зворотничий, котрий в недозволений спосіб на власну руку уставив сигнал хибно і тим спричинив ся до катастрофи. Зворотничий признав ся тепер до того.

— **Розбишацтво у Львові.** Вчера по полудни напав на помешканє візника Ст. Крижановского при ул. Шпитальній ч. 30 шевский челядник Бернард Врба і користаючи з того, що Крижановский відсиджує тепер кару за скору їзду, зажадав від жінки Крижановского 10 корон, грозячи її, що єї забє. Коли она не хотіла дати напастникови ніяких гроший, він вхопив лавочку і зачав нею бити Крижановску, а відтак душити. По довшій борбі удало ся Крижановскій увільнити ся з рук напастника, котрий користаючи з того, що Крижановска побігла завізвати поліцию, розбив куфер і вкрав з него сукню і хустку вартости звиш 20 корон, а відтак сховав ся до помешканя якоїсь Хани Розенерової в тім самім домі. Там застала єго поліция і по довшій борбі з Врбою, котрий боронив ся завзято, бив, а навіть кусав поліцийнів, арештувала єго і відставила на інспекцию, де з ним списано протокол, и відтак замкнено до поліцийного арешту.

— **Бомба в гною.** Селянин з Клявдина під Варшавою, Стефан Богута, полагодивши минулої пятниці в місті орудки, набув в однім домі на передмістю Поводзки гній і звіз єго на село. Дома розкинув гній коло своєї хати і знайшов у нїм якусь бляшану коробку. Сховав єї, а в понедїлок показав гандляреви з Поводзок, Янклеви Ротенбергови, щоби єї продати. Ротенберг хотїв насамперед випробувати мідь, тому ударив по коробці сокирою з цїлої сили. В тій хвили настав страшний вибух. На гук збігли ся сусїди до хати Богути і побачили страшний образ. Хата була розвалена, серед румовища лежала голова Ротенберга, а єї дорвані руки й ноги повисли на плотї. В другій безобразній масї ледви пізнали останки 11-лїтної донечки Богути. Він сам лежав недалеко з розтроценими ногами. Єго відвезено до шпиталю у Варшаві. Тою мідяною коробкою була бомба величезної сили. Хтось сховав єї в гною, а відтак Богута на своє нещастє привіз єї до дому.

— **В справі нападу** на возьного банкового довідуємо ся, що арештований Новаковский перестав вже удавати божевільного і буде нині знову переслухуваний при сьвідках разом зі своїм товаришем і спільником Шварцером. Оба товариші допускали ся вже від давна всїляких надужить. Одного разу довідали ся они, що якомусь панкови грозить карний процес; они пішли до него і представили ся яко аґенти поліцийні та виманили від него 160 К приркаючи залагодити тихцем справу. Здає ся також, що Новаковский займав ся фальшованем сьвідоцтв на більші розміри і що за одно сьвідоцтво брав 500 К, лиш Шварцерови, яко свому товаришеви сфабрикував за 400 К. Шварцер і Новаковский знали ся зі школи; перший з них скінчив 3, а другий 5 клясс реальних. Новаковский встидав ся того, що єго батько єсть візником трамваєвим і представляв ся яко син сьвященика. Додати ще потреба, що сьвідки нападу в понедїлок пізнали Новаковского досить сильно.

— **Знов катастрофа на зелїзници.** З Опави доносять: Поїзди товарові ч. 57 і ч. 76 зелїзниці кошицко-богуминьской стовкнули ся вчера вечером межи стациями Поремба і Орляв. Машиніст одного з поїздів погиб мабуть внаслїдок удару серця, бо на єго тілї не видко було ніяких ран. Машиніст другого поїзду і топник легко ранені. Один віз станув в полумїни а 8 возів розбило ся зовсїм. Шкода материяльна значна. Получене телєґрафічне межи Богумином а Тїшином перервало ся але зараз єго направлено. Рух особовий на місци пригоди відбуває ся через пересїданє.

— **Роздерті вовками.** З Букарешту доносять: Ледви що наші поля і ліси покрили ся снїгами, як вже й лява вовків зачала давати ся почути. З року на рік богато людий в Румунії стає ся жертвою вовків. Ряд жертв сего року розпочав один сьвященик і єго візник. Сьвященик Курел з громади Людеште, округа Дімбовіца, поїхав був саньми до місточка Тірґовеште, де мав залагодити всїлякі орудки. Коли вертав домів, напало на него в ночи в лїсї межи Тірґовеште а Людеште стадо вовків. Конї сполошили ся і вивернули сани, сьвященик і єго візник випали і лишили ся на місци а конї пігнали самі домів. Свояки і челядь сьвященика здогадали ся зараз нещастя і вибрали ся узброєні в рушниці, шукати нещасливих. Небавком знайшли місце де вивернули ся були сани, але із сьвященика і єго візника знайшли вже лиш подерту одїж та пообгризувані кости.

Телеґрами.

Відень 2 січня. При нинїшнім тягненю льосів кредитових головна виграна 300.000 К припала на серию 2097 ч. 72; — виграна 60.000 К припала на льос серия 4047 ч. 8; — 30.000 на серию 1391 ч. 73; — по 10.000 К виграли серия 543 ч. 12 і 931 ч. 41.

Краків 2 січня. Нинї розпочало ся тягнення льосів краківских. Головна виграна 50.000 кор. припала на ч. 50.411; 6000 кор. виграло ч. 63.013, а по 1200 кор. виграли чч. 8609, 15.042, 20.330, 34.860, 63.037.

Берлин 2 січня. (Б. Вольфа). З Одеси доносять: Рівночасно з замахом на пароход „Gregorius Merck" пробовано зробити подібний замах на пароход „Королева Ольга", стоячий побіч него, але й там сторожа корабельна недопустила до того. Викрито також приготовленя в цїли підложеня огню на побережу, щоби не можна було дати помочи кораблям.

Петербург 2 січня. На приказ царя викреслено з лїсти двірскої кн. Павла Долгорукова, брата б. президента першої Думи державної, члена партиї „свободи народу".

Франкфурт 2 січня. До Frankf. Ztg. доносять з Ню-Йорку, що Рокфеллер жертвував для університету в Чікаґо 3 міліони долярів.

Петербург 2 січня. Петерб. Аґенция телєґр. заперечує оногдашнє донесенє „Нов. Врем.", мов би поліция знайшла у терористів лїсту проскрипцийну обнимаючу 27 осіб і мов би зробила неможливими замахи на многих урядників державних.

Тегеран 2 січня. Змінений зміст конституциї, підписаний шахом і наслїдником престола, предложив вчера великий везир парляментови, а парлямент єї ухвалив.

Білград 2 січня. Скупштину відрочено до 23 січня.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 31 грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — **Пшениця** 7·70 до 7·90; **жито** 5·90 до 6·10; **овес** 6·90 до 7·10; **ячмінь пашний** 6·30 до 6·60; **ячмінь броварний** 7·— до 7·60; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —·— до —·—; **горох** до варення 8·50 до 9·50; **вика** 5·70 до 5·90; **бобик** 6·— до 6·25; **гречка** —·— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 50·— до 60·—; **конюшина біла** 30·— до 45·—; **конюшина шведска** 60·— до 70·—; **тимотка** 21·— до 24·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527)